

מ"ת 25166/07/15 - מדינת ישראל נגד זכריה אדרי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 מרץ 2016

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל(עציר) ואח'

בפני	כב' השופט בני שגיא
מבקשת	1. מדינת ישראל
נגד	
משיב	18. זכריה אדרי (עציר)

החלטה

כללי

1. בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
2. כתב האישום שהוגש במסגרת הפרשה המכונה "פרשת 512", כולל שלושה עשר אישומים, כאשר למשיב 18 (להלן - **המשיב**) מיוחס אישום מספר אחד עשר בלבד.
עניינו של אישום זה בעבירות סמים שבוצעו ביפן בשנים 2004-2006, על ידי ארגון הפשיעה המתואר באישום הראשון, בצירוף למשיבים נוספים ובהם המשיב.
נטען כי משיב 15 הוביל את ההוצאה לפועל של עסקאות הסמים, ובצוותא עם משיב 17 גייס מערך אנשים מטעם לעניין זה.
- בכל הנוגע למשיב שבפניי, ועל פי כתב האישום, ניתן להצביע על מעורבותו לכאורה בפרשייה אחת מבין חמשת הפרשיות המפורטות באישום זה, המכונה בכתב האישום: "שלוש חבילות קוקאין בדואר". בתמצית - מדובר בקשירת קשר ליבוא סם מסוכן מסוג קוקאין מפרו ליפן באמצעות חבילות שנשלחו בדואר (500 גר' בשווי 107,395 ₪; 2.75 קילו בשווי 577,747 ₪; 2 קילו בשווי 420,180 ₪, חבילה זאת נתפסה בדואר יפן בזמן אמת).
3. לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, הגם שב"כ המשיב סבר כי אין בנמצא ראיות

הקושרות את המשיב לפעילות במסגרת ארגון פשיעה. בהקשר לטענה זאת, ובמסגרת החלטתי מיום 25.2.16, ציינתי את הדברים הבאים: **"שעה שמדובר בעבירות שבוצעו לכאורה בשנת 2006, אינני רואה חשיבות של ממש בשאלה האם מדובר בעבירות שבוצעו במסגרת ארגון פשיעה או במסגרת חבורה מאורגנת שפעלה באופן שיטתי. די בעצם הביצוע בצוותא, בתוספת לעובדה כי מדובר בעבירות סמים על-מנת ללמד על קיומה של עילת מעצר והדין יתמקד בשאלת עוצמת העילה והחלופות העומדות על הפרק".**

טיעוני הצדדים ביחס לעילות המעצר, עוצמתן, והאפשרות להורות על חלופת מעצר

4. ב"כ המבקשת, עו"ד מזור-קולר, התייחסה בטיעוניה למסוכנות הנלמדת מביצוע עבירות סמים בהיקף המיוחס למשיב במסגרת ארגון הפשיעה. נטען כי אין בחלופת הזמן כדי להקחות מסוכנות זאת, בוודאי כאשר עסקינן במשיב אשר לחובתו עבר פלילי מכביד בדמות מגוון הרשעות אשר האחרונה בהן בעבירות לפי חוק המאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג - 2003 (להלן - **חוק המאבק בארגון פשיעה**). עוד נטען כי אורח החיים העברייני שסיגל לעצמו המשיב אינו מאפשר ליתן בו אמון כי יקיים תנאי חלופת מעצר, ולראיה - הרשעתו האחרונה במסגרתה הורשע **גם** בעבירות של הפרת הוראה חוקית.

5. ב"כ המשיב, עו"ד ירון דוד, התייחס בטיעונו למספר נתונים: העובדה כי מדובר בעבירות סמים ללא זיקה ישירה למדינת ישראל; חלופת הזמן המשמעותי מאז מועד ביצוע העבירות; מורכבות המשפט הצפוי; פרק הזמן בו צפוי להימשך המשפט המחייב, על פי הנתען, העדפה ברורה של חלופת מעצר על פני מעצר מאחורי סורג.

בהתייחס למידת האמון שניתן ליתן במשיב - צוין כי במהלך ההליך האחרון שנוהל בעניינו, היה נתון משך שנה וחצי במעצר בית מבלי שנרשמו לחובתו הפרות כלשהן, תוך שהערבים המוצעים היום הם אותם ערבים שפיקחו עליו במהלך אותה תקופה. הוסבר כי הרשעתו בעבירת הפרה הוראה חוקית היא תולדה של מעשים ישנים, ולא של תקופת מעצר הבית הממושכת שתוארה לעיל.

דין והכרעה

6. בהיעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ובדבר קיומן של עילות מעצר, גדר המחלוקת, במקרה דנא, נעוץ בתנאי הנוגע לקיומה של חלופת המעצר. הלכה היא, כי בחינת היתכנותה של חלופת המעצר המוצעת על-ידי הנאשם, טעונה בחינה דו-שלבית. בשלב הראשון, יש לבחון האם ברמה העקרונית, קיימת חלופת מעצר כלשהי אשר עשויה לאיין או להפיג את מסוכנותו של המשיב. ככל שהתשובה לשאלה הראשונה היא חיובית, על בית המשפט לבחון, בשלב השני, את מידת התאמתן של חלופות המעצר הקונקרטיות העומדות על הפרק. בחינת חלופת מעצר קונקרטית נעשית, בין היתר, תוך התחשבות בעוצמתה של עילת המעצר [בש"פ 8082/12 **אברהם נ' מדינת ישראל**].

(23.12.2012); בש"פ 7873/12 פלוני נ' מדינת ישראל (20.11.2012).

יצוין כי הפסיקה הכירה בכך שלא ניתן להפיג לחלוטין כל חשש כאשר נאשם משוחרר לחלופת מעצר. השאלה המרכזית היא אם יש בחלופת המעצר כדי להקהות עוקצה של מסוכנות ואת החשש מפני הימלטות ושיבוש הליכים ברמה "סבירה" או "מתקבלת על הדעת" [בש"פ 4658/15 רונאל פישר נ' מדינת ישראל (9.7.2015); בש"פ 5674/13 מדינת ישראל נ' כהן (22.8.2013); בש"פ 3648/14 מדינת ישראל נ' יאטוה בן סלאמה עביד (22.5.2014)].

7. אין חולק כי עבירות סמים מקימות עילת מעצר סטטוטורית, אלא שבענייננו, סבורני כי מדובר בעילה בעלת עוצמה מופחתת המאפשרת בחינת חלופת מעצר, וזאת על יסוד שני טעמים מרכזיים:

(א) חלוק זמן משמעותי - העבירות בוצעו לכאורה לפני למעלה מ-10 שנים. מדובר בפרק זמן ארוך ביותר, אשר יש בו פוטנציאל להקהות את המסוכנות. בענייננו - ואף שמדובר בעבריו פעיל, עיון בגליון הרשעותיו מלמד כי הרשעתו האחרונה בעבירת סמים (במסגרתה הוארך עונש מותנה) הייתה לפני כ-14 שנים. מכאן, נראה כי אין מדובר במשיב אשר מעורבותו בעולם הסמים משמעותית, עמוקה או אינטנסיבית.

אני ער לעובדה כי קיימת דרישה כפולה לטעם מיוחד, הן מכוח סעיף 22(ב)(4)+(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן - **חסד"פ**) והן מכוח סעיף 22(ג1) לחסד"פ, אך לטעמי - יש בחלוק זמן כה משמעותי כדי להוות "טעם מיוחד" גם בהינתן אותה דרישה כפולה. יש אף לזכור כי עברו כ-7 חודשים מיום המעצר ועד מועד שמיעת טיעוני הצדדים (פרק זמן שהוא תולדה ישירה של מועד השלמת העברת חומר החקירה והזמן שנדרש לעיבודו על ידי ההגנה), וגם בכך אני רואה כנימוק המחזק את האפשרות להורות על מעצר בפקוח אלקטרוני אף ללא תסקיר, שכן הפניית המשיב לשירות המבחן תוביל להמשך מעצר לפרק זמן נוסף של מספר שבועות.

(ב) בחינת עובדות כתב האישום מלמדת כי אותה פעילות נטענת במסגרת ארגון הפשיעה (ולא כמנהל), היא בבחינת אירוע נקודתי, שכן מעבר לאירועי 2006, אין בנמצא טענה כי המשיב חבר או פעל בצורה כלשהי עבור ארגון הפשיעה. מעבר לאמור לעיל, מעובדות כתב האישום עולה כי חלקו של המשיב באירועים היה פחות מחלקם של אחרים (לדוגמא - משיבים 15 ו-17 אשר תוארו כמי שהקימו מערך אנשים לצורך קידום עסקאות הסמים).

8. מסקנתי מתיישבת גם עם הסכמת המשיבה לשחרורו של משיב 16, לו מיוחס, במסגרת האישום השביעי, עבירת יבוא סם של מיליון כדורי אקסטזי. יצוין כי גם אירועי אותו אישום התרחשו בשנת 2003, כך שחלוק הזמן הניכר שעמד "לזכות" משיב 16, רלוונטי גם לעניינו של המשיב שבפניי כעת.

9. נתתי דעתי לעובדה כי עברו הפלילי של המשיב מכביד, וכולל מגוון הרשעות לרבות הרשעה בעבירות הימורים ועבירות נוספות שבוצעו במסגרת ארגון פשיעה. בגין הרשעה זו נדון המשיב לעונש של 3 שנות מאסר.

יחד עם זאת, יש לזכור כי מדובר בהרשעה שהיא תולדה של עבירות מאוחרות לעבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום הנוכחי, ואין בנמצא הרשעות שהן מאוחרות להרשעה זו.

10. יש ליתן את הדעת גם לעילת השיבוש, אשר יכולה לכאורה למצוא ביטוי הן באופן של הדחת עדים והן באופן של הימלטות מאימת הדין, אך בהינתן טיב התשתית העובדתית הרלוונטית לענייננו (עדויות עדי מדינה) סבורני כי מדובר בעילה בעלת עוצמה מופחתת אשר אין בקיומה כדי להטות את הכף לטובת מעצרו של המשיב.

11. מסקנתי משקללת גם את פרק הזמן הצפוי להימשכות המשפט, ואסביר: על פניו, מדובר בנתון שאינו רלוונטי לרובן המכריע של החלטות המעצר. עם זאת, דומני כי מאפייניה הייחודיים של הפרשה, היקפה, מורכבותה וריבוי הנאשמים, ישפיעו על פרק הזמן בו ינוהל המשפט. בשלב זה נראה כי ישיבות ההוכחות הראשונות קבועות לחודש ספטמבר, אולם עד כה, טרם הושלמו הליכי מינוי הסניגור לנאשם המרכזי בפרשה - נאשם 1, ולאור היקפו העצום של חומר החקירה (קיימים, לדוגמא, כ-1700 תקליטורים המכילים חומרי חקירה), לא מן הנמנע כי תידרש להגנה ארכה נוספת. מכל מקום, מדובר במשפט הצפוי להימשך שנים, ודומני כי על רקע נתונים אלה, מתגברת החובה לבחון, במקרים המתאימים, חלופות מעצר.

12. העובדה כי המשיב הורשע בעבר בעבירות של הפרת הוראה חוקית רלוונטית לענייננו, אלא שיש ליתן את הדעת גם לעובדה כי במהלך ההליך הקודם שנוהל נגד המשיב, הוא שהה במעצר בית משך שנה וחצי מבלי שנטען כי הפר את תנאי השחרור. מכל מקום, כיון שבכוונתי להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני בצירוף לפיקוח אנושי ותנאי ערובה מכבידים, נראה כי החשש שמא יפר המשיב את התנאים שייקבעו הוא מופחת.

13. לאור האמור לעיל, סבורני כי יש לראות במעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בצירוף לתנאי ערובה הולמים, משום פתרון מאוזן בין עילות המעצר לבין יתר הנתונים אליהם התייחסתי.

החלטה בעניין זהות המפקחים תינתן בנפרד לאחר שהמפקחים הפוטנציאליים ייבחנו על ידי בית המשפט וייחקרו על ידי נציגת המבקשת.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך 300,000 ₪.

תחתם ערבות עצמית בסך מיליון ₪.

הפקדה במזומן או ערבות בנקאית בסך 50,000 ₪.

מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. דרכונו של המשיב יופקד עד יום 20.3.16.

ניתנה היום, 10 מרץ 2016, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט